

Sygn. akt: I C 510/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2012 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Pasak
Protokolant:	sekr. sądowy Justyna Martyn

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2012 r. w Legnicy

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zastępcze oświadczenie woli

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 107,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 510/11

UZASADNIENIE

Powód W. K. w pozwie skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) SA Spółce Akcyjnej Oddział w Polsce wniósł o nakazanie stronie pozwanej złożenie oświadczenia woli o następującej treści:

(...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce, ul. (...), (...)-(...) W. oświadcza, że W. K. legitymujący się dowodem osobistym nr (...), PESEL (...) zamieszkały (...)-(...) P., przy ul. (...) prawidłowo i w terminie spłacił zadłużenie wynikające z umowy o Kredyt Bezpieczny zawartej w L. w dniu 30 marca 2009r. i nie posiadał z tego tytułu nigdy zaległości, zaś podane wcześniej informacje dotyczące w/w umowy były nieprawdziwe. Wobec powyższego proszę o ich niezwłoczne usunięcie”. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania podał, iż w dniu 30 marca 2009r. w oddziale pozwanego w L. zawarł ze stroną pozwana umowę o Kredyt Bezpieczny. Zgodnie z § 3 ust. 2 przedmiotowej umowy wysokość i termin płatności określone były każdorazowo m.in. w wyciągu przesyłanym miesięcznie powodowi przez stronę pozwaną. Spłata zadłużenia powinna nastąpić nie później niż w terminie wskazanym na wyciągu (§ 3 ust. 3 umowy). Zgodnie zaś z § 3 ust. 5 umowy o Kredyt Bezpieczny, powód był uprawniony do dokonania w każdym czasie do spłaty całości lub części zadłużenia – co miało miejsce w sytuacji powoda – począwszy od dnia dokonania spłaty, nie były pobierane odsetki oraz od następnego okresu rozliczeniowego – opłata miesięczna za obsługę Kredytu bezpiecznego oraz opłata miesięczna za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego. Za wcześniejszą całkowitą lub częściową spłatę limitu kredytu bank nie pobierał prowizji. Opłaty miesięczne za obsługę Kredytu bezpiecznego wynosiły łącznie 10 złotych – tj. po 5 złotych za obsługę Kredytu Bezpiecznego i za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego. Zgodnie z warunkami do w/w umowy opłata miesięczna za

kredyt i kartę była naliczana wyłącznie w miesiącu, w którym korzystało się z kredytu. Powód z w/w kredytu skorzystał jeden raz – w grudniu 2009r. w tym samym miesiącu, tj. w grudniu 2009r. uiścił opłatę miesięczną za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego i za obsługę Kredytu bezpiecznego oraz spłacił całość zadłużenia, w tym naliczone mu przez pozwanego odsetki, tj. łącznie kwotę 6012,94 zł. Następnie z wyciągu z dnia 13 stycznia 2010r. wynikało, że strona pozwana obciążyła powoda kolejną opłatą w wysokości 10,00 zł tytułem opłaty miesięcznej za kartę i kredyt. Powód po otrzymaniu wyciągu z dnia 13 stycznia 2010r. złożył reklamację, lecz bezskutecznie. Jednocześnie powód złożył w mBanku wniosek o kartę kredytową. Jednakże wniosek jego nie został zaakceptowany z powodu bieżących lub historycznych nieprawidłowości w obsłudze zobowiązań finansowych. Wobec powyższej informacji otrzymanej od mBanku powód zwrócił się do Biura (...) SA w W. z wnioskiem o udostępnienie informacji ustawowej. Jak się okazało pozwany umieścił dane powoda jako niesolidnego klienta w (...) SA w W.. W dniu 2 listopada 2010r. powód wezwał stroną pozwaną do złożenia odpowiedniej dyspozycji do (...) SA celem usunięcia bezpodstawnych wpisów dotyczących przedmiotowej umowy kredytowej. Pomimo, że pozwany ostatecznie uznał reklamację powoda dotyczącą w/w opłat, to i tak pismem z dnia 1 grudnia 2010r. poinformował powoda, że w jego ocenie wszystkie dane przesłane do (...) SA były prawidłowe i tym samym nie ma podstaw do dokonania ich korekty. Nieprawdziwa historia z rzekomymi zaległościami powoda będzie udostępniana m.in. bankom przez okres 5 lat liczonych od 2010r. W tym okresie powód nie będzie mógł skorzystać z produktów bankowych, co miało już miejsce, z uwagi na historyczne nieprawidłowości w obsłudze zobowiązań finansowych, które nieprawidłowo i bezpodstawnie zamieścił pozwany w (...) SA. Jako podstawę prawną roszczenia powód W. K. podał art. 64 kc.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce wniosła o odrzucenie pozwu, a w razie nieuwzględnienia tego wniosku, o oddalenie powództwa. Po prawomocnej odmowie przez Sąd odrzucenia pozwu, zakwestionowała art. 64 kc jako podstawę dochodzonego roszczenia. Wskazała, iż przepis ten nie jest samoistną podstawą do kreowania obowiązku złożenia oznaczonego oświadczenia woli. Stanowi on jedynie podstawę prawną do przymusowej realizacji obowiązku, który wynika z innego źródła. Pozwany Bank zarzucił, iż brak jest w sytuacji prawnej pomiędzy stronami podstaw do przyjęcia, aby takie źródło istniało.

Ponadto odnosząc się do pozostałych twierdzeń powoda, strona pozwana podała, iż w związku z tym, że relacja wynikająca z Kredytu Bezpiecznego została zamknięta, tj. kredyt został rozliczony i zamknięty, z dniem 19 października 2010r. stosowna informacja została skierowana przez pozwanego do (...) SA. Historia wpisów dokonanych przez pozwanego widoczna jest wyłącznie dla powoda, jednak już nie dla innych podmiotów. Wskazała na art. 105a ust. 4 i 5 w zw. z art. 128 ust. 3 prawa bankowego, stosownie do którego informacja o historii zobowiązania zamkniętego nie jest ujawniana w raportach udostępnianych dla banków. Informacje te przetwarzane są wyłącznie do celów statystycznych. Informacja o historii zobowiązania z Kredytu Bezpiecznego byłaby widoczna dla podmiotów mających wgląd do bazy (...) SA jedynie w przypadku wyrażenia przez klienta tzw. Zgody Ogólnej. Jeżeli zatem Z. Ogólna nie została przez powoda wyrażona, informacje o zobowiązaniach wygasłych dostępne będą wyłącznie dla samego powoda.

Następnie strona pozwana podniosła, iż powód zawarł umowę o Kredyt Bezpieczny, którego integralną częścią był Regulamin Kredytu Bezpiecznego. Dokonał dwóch wypłat w dniach 4 i 7 grudnia 2009r. na łączną kwotę 6000,00 zł. W dniu 7 grudnia 2009r. z rachunku Kredytu Bezpiecznego pobrana została opłata miesięczna w łącznej kwocie 10,00 zł, a w dniu 5 stycznia 2010r. – kolejna opłata w wysokości 10,00 zł za następny okres rozliczeniowy. W kolejnych okresach rozliczeniowych pobierano opłaty za obsługę nieterminowej płatności – stosownie do treści § 3 ust. 7 umowy o Kredyt Bezpieczny.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 marca 2009r. powód W. K. zawarł ze stroną pozwaną (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce umowę o Kredyt Bezpieczny.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 umowy wysokość i termin płatności określone były każdorazowo m.in. w wyciągu przesyłanym miesięcznie powodowi przez stronę pozwaną. Spłata zadłużenia powinna być nastąpić nie później, niż w terminie wskazanym w wyciągu (§3 ust. 3 umowy). Zgodnie zaś z § 3 ust. 5 umowy o Kredyt Bezpieczny powód

był uprawniony do dokonania w każdym czasie spłaty całości lub części zadłużenia przed terminem jego płatności określonym w wyciągu. W przypadku spłaty całości zadłużenia począwszy od dnia dokonania spłaty nie były pobierane odsetki oraz od następnego okresu rozliczeniowego – opłata miesięczna za obsługę Kredytu Bezpiecznego oraz opłata miesięczna za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego. Za wcześniejszą całkowitą lub częściową spłatę kredytu bank nie pobierał nadto prowizji.

Opłaty miesięczne za obsługę Kredytu Bezpiecznego wynosiły łącznie 10,00 zł (tj. po 5,00 zł za obsługę Kredytu Bezpiecznego i za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego).

Dowód:

- umowa o Kredyt Bezpieczny z dnia 30 III 2009r. – k. 6;
- Regulamin Kredytu Bezpiecznego udzielanego przez (...) k. 160-164;
- Tabela Opłat i Prowizji kredytu Bezpiecznego – k. 165-167;
- dwa rzuty ekranu ze strony internetowej strony pozwanej – k. 10.

Powód W. K. dokonał dwóch wypłat z Kredytu Bezpiecznego: w dniu 4 i 7 grudnia 2009r. wypłacił kwoty po 3000,00 zł każda.

W dniu 7 grudnia 2009r. z rachunku Kredytu Bezpiecznego powoda pobrana została opłata miesięczna w wysokości 10,00 zł za okres od 6 listopada 2009r. do 5 grudnia 2009r.

Powód dokonał spłaty kredytu w dniu 8 grudnia 2009r. w łącznej kwocie 6000,00 zł – należności głównej oraz odsetek w kwocie 2,94 zł za w/w okres rozliczeniowy.

W dniu 5 stycznia 2010r. pozwany pobrał opłatę miesięczną w kwocie 10,00 zł za okres rozliczeniowy od 6 grudnia 2009r. do 5 stycznia 2010r. Opłata miesięczna została pobrana na podstawie § 3 ust. 5 umowy o Kredyt Bezpieczny w zw. z § 8 ust. 3 regulaminu stanowiącego załącznik do umowy o Kredyt Bezpieczny.

Dowód:

- umowa o Kredyt Bezpieczny z dnia 30 III 2009r. – k. 6;
- Regulamin Kredytu Bezpiecznego udzielanego przez (...) k. 160-164;
- Tabela Opłat i Prowizji kredytu Bezpiecznego – k. 165-167;
- wyciąg z dnia 14 XII 2009r. za okres od 6 XI 2009r. do 5 XII 2009r. – k. 7;
- wyciąg z dnia 13 I 2010r. za okres od 6 XII 2009r. do 5 I 2010r. – k. 8.

Powód nie dokonał spłaty w terminie minimalnych kwot do zapłaty za kolejne okresy rozliczeniowe w związku z czym pozwany naliczył 4 opłaty za nieterminowe płatności w łącznej kwocie 156,00 zł.

Dowód;

- wyciąg za okres od 6 I 2010r. do 5 II 2010r. – k. 168;
- wyciąg za okres od 6 II 2010r. do 5 III 2010r. – k. 169;
- wyciąg za okres od 6 III 2010r. do 5 IV 2010r. – k. 170;

- wyciąg za okres od 6 IV 2010r. do 5 V 2010r. – k. 171;
- wyciąg za okres od 6 V 2010r. do 5 VI 2010r. – k. 172;
- wyciąg za okres od 6 VI 2010r. do 5 VII 2010r. – k. 173.

Powód po otrzymaniu wyciągu z dnia 13 stycznia 2010r. złożył u strony pozwanej reklamację.

Strona pozwana nie uwzględniła reklamacji powoda.

Korespondencja reklamacyjna trwała między stronami kilka miesięcy. Ostatecznie pismem z dnia 27 października 2010r. strona pozwana nie zmieniwszy swojego stanowiska co do niezasadności reklamacji powoda, w drodze wyjątku zwróciła powodowi kwotę dotychczas pobranych opłat za nieterminowe wpłaty w łącznej wysokości 156,00 zł.

Dowód:

- reklamacje powoda z dnia 15 I 2010r., 16 II 2010r., 15 III 2010r. - k. 174, 175, 180;
- skarga powoda z dnia 23 VIII 2010r. – k. 181;
- pisma strony pozwanej do powoda z dnia 3 II 2010r., 31 III 2010r., 14 IV 2010r., 27 X 2010r., 1 XII 2010r. – k. 176, 177, 179, 182, 184.

W dniu 24 listopada 2010r. strona pozwana poinformowała (...) SA w W. o zamknięciu rachunku Kredytu Bezpiecznego powoda z datą na 19 października 2010r. rachunek został zamknięty w tzw. statusie płatności „00” bez zaległości w spłatach.

Obecnie rachunek przetwarzany jest w sekcji I., tj. do celów stosowania metod statystycznych i nie jest udostępniany bankom w raportach kredytowych.

Dowód:

- pismo (...) SA w W. do powoda z dnia 11 I 2012r. – k. 212;
- pismo (...) SA w W. do strony pozwanej z dnia 10 I 2012r. – k. 215.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu.

O ile przyjąć należy za przeprowadzoną już uprzednio argumentacją przez Sąd Okręgowy w Legnicy rozpoznający apelację powoda, iż W. K. przysługuje co do zasady, z uwagi na łączącą go ze stroną pozwaną umowę o Kredyt §, roszczenie o nakazanie pozwanemu Bankowi złożenia oświadczenia woli o treści opisanej w pozwie, w oparciu o treść art. 64 kc, to jednak, wobec braku nieprawidłowości w postępowaniu (...) SA Spółki Akcyjnej Oddział w Polsce, powództwo nie może zostać uwzględnione.

Przy rozstrzygnięciu niniejszego sporu podstawową rzeczą, jaka winien ustalić Sąd było to, czy powód W. K. wywiązał się właściwie z łączącej go z pozwanym Bankiem umowy kredytowej. Konsekwencją ustalenia prawidłowości zachowania się powoda, byłoby bowiem następcze ustalenie braku po stronie kredytodawcy uprawnienia do wpisania powoda na listę niesolidnych dłużników w (...) SA w W..

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, tak na podstawie dokumentów zgromadzonych przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, dowodów przyjętych przez sąd odwoławczy i tych, które na żądanie Sądu przy jej ponownym

rozpoznawaniu złożyły strony, ustalono, iż w rzeczywistości to powód W. K. nie wywiązał się z obowiązku terminowych wpłat z tytułu korzystania ze środków pieniężnych pozwanego Banku w ramach Kredytu Bezpiecznego.

Jak wynika bowiem z cytowanej wielokrotnie przez powoda umowy o Kredyt Bezpieczny z dnia 30 marca 2009r. - jej § 3 ust. 5 przewiduje, iż (...) w przypadku spłaty całości zadłużenia, począwszy (...) od następnego okresu rozliczeniowego nie jest pobierana opłata miesięczna za obsługę Kredytu Bezpiecznego oraz opłata miesięczna za obsługę karty do Kredytu Bezpiecznego”. Tylko ta kwestia tak naprawdę okazała się mieć zasadnicze znaczenie dla wyrokowania w tej sprawie. Nie było bowiem między stronami sporu co do tego, iż powód skorzystał z Kredytu Bezpiecznego tylko w miesiącu grudniu 2009r. W tymże miesiącu kredyt ten (tj. należność główną i odsetki od wykorzystanej kwoty) spłacił. Poza sporem pozostawała także wysokość opłat miesięcznych za korzystanie z karty do Kredytu Bezpiecznego i za korzystanie z Kredytu Bezpiecznego (obie po 5 zł miesięcznie). Spór faktycznie sprowadzał się tylko i wyłącznie do tego, czy czas, w którym powód korzystał ze środków finansowych pozwanego był jednym okresem rozliczeniowym w rozumieniu zawartej umowy, czy też nie.

I tu właśnie pojawił się zasadniczy błąd po stronie powoda w interpretacji cytowanego postanowienia umowy. Mówi ona jednoznacznie o okresie rozliczeniowym. I tym faktycznie w przypadku powoda był miesiąc, lecz nie miesiąc kalendarzowy (jak chciałby powód), lecz miesiąc – w sensie ilości dni (30, 31). Wynika to wyraźnie z treści przesyłanych powodowi wyciągów, w tym wyciągów za czas, kiedy z kredytu korzystał. Dla W. K. okres rozliczeniowy zaczynał się w dniu 6-tego każdego miesiąca, a kończył w dniu 5-tego następnego miesiąca. Był to zatem miesiąc, lecz nie kalendarzowy. W takiej sytuacji patrząc na wyciąg za okres od 6 XI 2009r. do 5 XII 2009r. (k. 7) widzimy, że powód wypłacił w dniu 4 XII 2009r. kwotę 3000,00 zł w ramach udostępnionych mu środków kredytowych, zaś w wyciągu za okres od 6 XII 2009r. do

5 I 2010r. (k. 8) wynika, iż kolejne 3000,00 zł kredytu powód pobrał w dniu 7 XII 2009r. Jednocześnie w dniu 8 XII 2009r. spłacił zaciągnięty kredyt wraz z odsetkami.

Powyższe prowadzi zatem do wniosku, iż powód korzystał z Kredytu Bezpiecznego w jednym miesiącu kalendarzowym – grudniu 2009r., lecz w dwóch okresach rozliczeniowych. A zatem pozwany Bank miał pełne prawo naliczyć powodowi także w wyciągu za okres od 6 XII 2009r. do 5 I 2010r. z dnia 13 I 2010r. opłaty miesięczne za kartę i kredyt w łącznej kwocie 10,00 zł. Dopiero, gdyby powód owe 10,00 zł zapłacił, od następnego okresu rozliczeniowego opłaty takie nie podlegałyby naliczaniu. Skoro jednak owych 10,00 zł W. K. nie uiszczył, to – zgodnie z umową – zaległość taka była traktowana jako wykorzystanie kredytu i naliczano kolejne opłaty miesięczne w kolejnych okresach rozliczeniowych oraz odsetki za przeterminowane należności.

Na marginesie wskazać należy, iż miesięczny okres rozliczeniowy dotyczący powoda, nie stoi wcale w sprzeczności z widniejącym na stronie internetowej pozwanego Banku zapisem o „korzystaniu z kredytu w danym miesiącu” – (k. 10). Nie ma tam bowiem mowy o miesiącu kalendarzowym, co więcej widnieje odnośnik o konieczności sprawdzenia szczegółów tego zapisu. A tego widać powód już nie uczynił, tak jak i nieuważnie czytał podpisaną przez siebie umowę z dnia 30 marca 2009r. o Kredyt Bezpieczny.

Zapisy zawarte w umowie, jak i na stronie reklamowej współgrają z treścią wyciągów przesyłanych powodowi. Wszystko to powoduje, iż postępowaniu pozwanego Banku w sposobie rozliczenia Kredytu wykorzystanego przez powoda nie sposób postawić żadnych zarzutów. To z kolei prowadzi do wniosku, iż wobec kilkumiesięcznej zaległości powoda w uiszczaniu opłat miesięcznych, strona pozwana (...) SA Spółka Akcyjna Oddział w Polsce miała pełne prawo zgłosić fakt istnienia takich zaległości powoda do (...) SA w W.. Informacjom tam przesyłanym stawiany jest bowiem jedynie wymóg nie wywiązywania się lub nieterminowego wywiązywania się kredytobiorców z zaciągniętych wobec instytucji bankowych należności.

Istnienie takiego zadłużenia stwierdzono po przeprowadzeniu postępowania dowodowego po stronie powoda W. K.. Co więcej nie przeczy temu treść pisma strony pozwanej z dnia 27 X 2010r. (k. 182) skierowanego do powoda na skutek jego kilkakrotnych interwencji. To co wynika z niego, to jedynie stwierdzenie pozwanego banku o słuszności własnego

postępowania i „w drodze wyjątku” zwrot pieniędzy na rzecz powoda w ramach – jak się wydaje – chęci zakończenia wielomiesięcznego sporu.

I tak, jak wynika z powyższych wywodów, ustalono, iż to powód W. K. nie wywiązał się z obowiązku terminowych wpłat w razie korzystania ze środków finansowych postawionych do jego dyspozycji przez stronę pozwaną. A skoro tak, to pozwany Bank będąc do tego uprawnionym słusznie wpisał powoda na listę tzw. klientów niesolidnych. Przesyłając do (...) SA w W. informację w tym zakresie korzystał ze swojego ustawowego prawa. Informacje tam przekazane odpowiadają prawdzie, co wynika z porównania danych co do historii spłat powoda i treści informacji ustawowej uzyskanej przez powoda.

Dokonując ustaleń co do istnienia po stronie powoda W. K. nieterminowości w płatnościach związanych z korzystaniem z Kredytu Bezpiecznego przesądzono tym samym istnienie po stronie powodowego Banku uprawnienia do wysłania informacji ustawowej do (...) SA w W.. To zaś spowodowało brak powodów do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, choćby na okoliczność opisaną procedurę przekazywania informacji o zobowiązaniach finansowych przez pozwanego do (...) SA, jak również dostępności informacji o zobowiązaniach wygasłych dla samego klienta oraz instytucji finansowych mających wgląd do (...) SA. Stąd też oddalono wniosek strony pozwanej o przesłuchanie na wymienione okoliczności świadka K. S..

Zdaniem Sądu postępowaniu strony pozwanej nie sposób postawić żadnych zarzutów. Powództwo podlegało zatem oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądzając na rzecz strony pozwanej od powoda kwotę 107,00 zł, na którą składa się zwrot kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje w wysokości 90,00 zł (60,00 zł + 30,00 zł) i 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.